

Quatre clàssics en 3 setmanes per als dos clubs més exitosos del campionat espanyol de Futbol : el Futbol Club Barcelona i el Real Madrid. Dos partits ja han estat jugats. Ara queden les semifinals de la Lliga de Campions.

Cal tenir en compte que un encontre Real Madrid FC - FC Barcelona és sempre un partit de futbol que encén el món. Però també i sobretot que és una rivalitat dins la història espanyola contemporània.

Dues visions diferents

Històricament, el Real Madrid va ser el club d'en Franco i el FC Barcelona, el de la resistència.

Quan les tropes del Franco van arribar a Barcelona al 1936, volien destruir quatre objectius: la Generalitat, els sindicats, la Federació Anarquista i el club de futbol de Barcelona...

Sota el franquisme, el Barça va ser discriminat diverses vegades de cara al Real de Madrid. Simbolitzava el regionalisme autonomista català contra la capital, una capital estatal que representava un poder central repressiu i l'extrema dreta.

A Madrid, Barcelona li va fer la cara moltes vegades amb una població autosostenible, anarquista, sindicalista i d'oposició.

2011 : □ Més esport menys política

_Avui, hem d'admetre que aquesta connotació s'inscriu més en la història que en la realitat. Els catalans ja no són reprimits pel franquisme. En l'època del dictador, va ser al Camp Nou que es podia

parlar català i xiular, mentre que pels carrers era una cosa impossible.

Avui, les coses són diferents, Espanya és una democràcia forta i el govern és d'esquerra. A més, es diu també que el Zapatero seria "culer" (seguidor del Barça) i no del Real.

Ara ja no existeix tant aquesta oposició, la diferència només queda marcada en l'aspecte una mica cridaner, dels "galàctics" del Madrid, en comparació amb l'imatge d'ordre i organització que ofereix el Barça.

La rivalitat de la província de cara a la capital no té el mateix significat que a França, això no obstant, també hi ha una temptació de lluitar. La província vol afirmar-se.

Però el Real i el Barça tenen un punt en comú : Es tracta de dos clubs que pertanyen als seus Socis. Per exemple, quan hi ha un partit entre Barcelona i Chelsea, realment hi ha una diferència entre un club que pertany als seus aficionats i el club d'Abramóvitx (un club posseït per un multimilionari). Doncs no

hi ha aquesta diferència entre el Real i el Barça, tanmateix perdura encara la idea que el Real Madrid és el club d'unes elits i el FC Barcelona el de la classe popular.

Un derbi que encén el món

Els encontres Reial Madrid – FC Barcelona (anomenats Clàssics o derbis espanyols), sempre tenen un ressò mundial. Ho veiem quan mirem les composicions internacionals dels dos equips, composicions tan cosmopolites com les de tots els clubs importants d'Europa.

Peró el Barça té una característica afegida : la presència a l'equip de jugadors catalans i de jugadors formats al club català és excepcionalment alta i probablement superior a la d'altres

grans equips. A més, els partits Barça - Real que se segueixen i se superposen en el campionat, la Copa del Rei i la Lliga dels Campions, ara atreuen centenars de milions d'espectadors. És també el cas si s'enfronten només a la lliga.

Amb uns ingressos cada vegada més importants gràcies al poder atractiu dels seus partits, tan el Madrid com el Barcelona tenen una posició financera molt predominant en detriment del València, del Sevilla o de La Corunya. Amb aquesta concentració de recursos, el risc és tenir a Espanya un duel limitat al Barça - Reial i la resta esdevindria una mena de segona divisió.

Amb el temps, s'aparten dels seus opositors i desapareixen els eventuals outsiders. Al darrere del Real i del Barça gairebé hi ha un desert.

Aquesta situació es farà encara més manifesta amb els duels "fratricides" des les semifinals de la Lliga dels Campions que tindran lloc les pròximes setmanes.

GiL